

jeg erindrer fra 43,000 til 40,000 Rd., men Virkningen af en saadan Nedsættelse kunde naturligviis ikke blive isinesaldende, og at man paa Finantsloven for Monarchiet ifjor yderligere havde nedsat Bedligholdelsessummen for det andet Aar af Bienniet, beviser i mine Tanker ikke ret meget, thi man var sig dog vel bevidst, at denne Bevilling for det andet Aar neppe vilde faae praktisk Betydning. Naar altsaa det ærede Udvalg nu har støttet den foreslaaede Nedsættelse paa, at den er i Overensstemmelse med, hvad man ifjor bevilgede for det andet Aar i Bienniet, troer jeg ikke, dette Argument har synderlig Bægt. Det er aldeles umulig for mig at paastaae, at en nødtørftig Bedligholdelse af disse Bygninger ikke stulde kunne udføres, naar Bevillingen nedsattes med 5,000 Rd., men jeg troer, at man, naar man kjender noget til disse Bygningers nuværende Bedligholdelsesstand, ikke let vil falde paa fremtidig at anvende mindre Arbejde paa dem, og det er Rigsdagen noksom bekendt, ligesom i sin Tid Rigsraadet, at man, for at bøde paa den farvelige, for ikke at sige flette Bedligholdelse, har været nødt til stødeviis at fremsætte Forlangender om større Bevillinger til extraordinaire Bedligholdelsesarbejder. Jeg kan være fuldstændig enig med det ærede Udvalg i, at det kan være hensigtsmæssigt at anvende en større Sum paa Hovedreparationen af Rosenborg Slot, og foreløbig at slyde det foreslaaede Arbejde ved Istantfættelsen af en af Brandmurene tilside, men jeg kunde kun ønske, at Udvalget ikke i Motiverne — det staaer ikke i Endringsforslaget — havde indstrænket Summens Anvendelse til den søndre Facade alene, idet det let under Arbeidets Gang kunde vise sig ønskeligt at foretage en Deel af Hovedreparationsarbejdet paa en af de andre Facader. Jeg haaber, at den ærede Ordfører vil tiltræde denne Udtalelse af mig og derved udslette den Betydning, som Valget af dette Udtryk i Motiverne ellers let vilde kunde faae. — Under Nr. 11 har Udvalget foreslaaet, ikke at Contoen nedsættes, men at der tilføies en Anmærkning om, at ved Vacance kan ingen fast Ansættelse finde Sted, førend Lønningsvilkårene ere bestemte i Finantsloven. Udvalget har begrundet dette paa det meget store Beløb, som Lønningerne til

disse Embeds- og Bestillingsmænd ved Slottene andrage, men naar Ordføreren, saavidt jeg kunde høre, tillige ansførte, at denne Sum ligesom flere andre Summer havde været i en stadig Stigen, troer jeg dog, at dette beroer paa en Misforstaaelse, idetmindste hvad denne Sum angaaer. Den tilshneladende Stigen hidrører nemlig fra, at samtlige Bygninger, saavel de tidligere monarchiske, som de tidligere kongerigiske, nu ere samlede paa Finantsloven, men nogen Forhøjelse i disse Lønninger har ikke fundet Sted, idetmindste ikke i den Tid, jeg har haft med Finantsloven at gjøre. Jeg kan endnu tilføie, at den eneste Vacance, jeg har haft at besætte, netop af mig er besat ved Constitution, saaledes, at der ikke derved er fastslaaet Noget som bindende for Fremtiden. Den tilshneladende saa betydelige Sum af 13,978 Rd., som er det Beløb, der i Virkeligheden er medgaaet til disse Embeds- og Bestillingsmænd, fordeles sig paa 40 Poster, hvilket altsaa giver et Gjennemsnit af omtrent 300 Rd. til hver, og jeg troer ikke, at man ved at gennemgaae Fortegnelsen over disse Bestillingsmænds Vilkaar vil finde ret Mange, som kunne taale nogen betydelig Nedsættelse. Der er kun faa af disse Bestillinger, om efter min Mening burde besættes ved kongelig Udnævnelse, altsaa med virkelige Embedsmænd, men disse, forekommer det mig, maatte nødvendigviis drages ind under den almindelige Lønningslov for Personalet under Ministerierne og hvad dermed staaer i Forbindelse, og da nu Revisionen af denne Lønningslov vil komme til at foreligge i det næste Finantsaar, mener jeg, at Finantsudvalgets Anmærkning er overflødig for Statsembedsmændenes Bedkommende, idet der vil blive Leilighed for Rigsdagen til at tage Beslutning om deres Lønningsvilkår under den almindelige Lønningslov. Hvad Bestillingsmændene angaaer, forekommer det mig, at Anmærkningen heller ikke kan have nogen Betydning, idet en Bestillingsmand jo ikke er fast ansat i den Forstand, som en Embedsmænd, og naar altsaa Anmærkningen lyder paa, at fast Ansættelse ikke kan finde Sted, forekommer det mig, at den kun kan sigte til Embedsmændene; Bestillingsmændene ere efter deres Væsen idetmindste ikke saa faste, at man behøver at sikkre sig imod,